PSALMI
SEU
PRECATIONES
D. IOAN. PHISCERI
Episcopi Roffensis,
ITEM
Psalmi aliquot selecti ex Dauide.

*

LONDINI,
Ex Officina, Henr. VVykes.
Typographum.
1568.

PSALMVS PRIMVS,

*

AD IMPETRANDAM remissionem peccatorum.

§

Dominator domine, Deus omnipotens, magne & terribilis, qui cœlum, terram, mare, & omnia quæ in eis sunt, verbo tuo fecisti.

Cuius potētia irresistibilis, & misericordia super omnia opera tua.

In ditione tua vniuersa sunt posita, anima omnis viuentis, & spiritus vniuersæ humanæ carnis.

Tu misereris cui volueris, & cle-

mens es in quem tibi placuerit.

Consilium tuum in sempiternum persistet, & omnis tua voluntas fiet.

Tua est potentia, & imperium, & gloria, qui es super omnia, & per omnia, & in omnibus nobis.

Pater misericordiarum, & Deus omnis gratiæ, pacisq́ʒ, ac consolationis qui nõ vis mortem impij, nec delectaris in perditionibus animarum.

O Deus, misericordia diues, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos, etiam cùm inimici tui essemus, vnigenitum filium tuum IesumChristum misisti in hunc mũdum, vt omnis qui credit in eum, nõ pereat, sed habeat vitam æternam.

Miserere mei, miserere mei, secundum

ſecundum magnam miſericordiam tuam.

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum dele tranſgreſſiones meas.

Laua me Deus ſancte ab iniquitate mea, & ab immunditijs meis purga me.

Scelera enim mea cognoſco Domine, & iniuſtitias meas contra me pronuncio.

Confiteor aduerſum me impietatem cordis mei, nam erga te cor perfidum ſemper habui, ac rebelle.

Filius infidelis, & exaſperans, prouocaui te in vanitatibus meis.

Pater ſancte, peccaui in cœlum, & coram te, neque iam ſum dignus

vocari filius tuus.

Quoniam irritaui iram tuam in multitudine iniquitatis meæ, & mẽtitus ſum in omnibus iuſtitijs tuis.

Reuerſus ſum à vijs tuis, ut facerem malum in conſpectu tuo, impiè egi, & iniquè me geßi, relinquens mandata tua, & detrahens correctioni tuæ.

Auerti me, & non cuſtodiui fœdus tuum, ambulaui in via non bona, poſt cogitationes meas, eligens ea quæ tu voluiſti.

Non te metui domine Deus omnipotens, neque vultum tuum reueritus ſum, inobediens fui, & ceruicem meam indurani.

Frons meretricis facta eſt mihi, neſcio

nescio erubescere, ecce loquor ad te, sed facio malè magis ac magis.

Deserui bonum, retrorsum abij, nō posui spem in te Deo factore meo, sed aliundè præsidium & securitatem parans.

Araui impietatem, iniquitatem messui, comedi fructum mendacij, quia confisus sum in via mea.

Proieci legem tuam post tergum, non attendens mandato tuo, nec recedens à studijs meis prauis.

Non dedi cor vt reuerterer ad semitas tuas, te enim agnoscere nolui, at impegi propter iniquitatem meam.

Non sum reuersus ad te in toto corde meo vsque in hunc diem, sed

mendaciter, & quemadmodum fidem frãgit mulier viro suo, sic fidem fregi tibi ô domine Deus.

Abominabilia enim feci, & malorum nihil me pœnituit, de malo ad malum transiens post cõcupiscentias cordis mei prauas.

Tu scis omnia Domine, quomodo irritaui te in adinuentionibus meis malis, & vniuersa mea delicta à te non sunt abscondita.

Exosam habui disciplinam tuã, & sermones tuos proieci retrorsum.

De malitia mea pœnitentiam nõ egi, sed præualui in vanitate multa.

In corde meo non fuit veritas, & iniustitiã operatæ sunt manus meæ.

Loquutus sum iniquitatem, &

dolos

dolos parturiui, meditatus sum cum corde meo verba mendacij, & consumpta est in vijs meis veritas.

Adsueseci linguam meam loqui vanitates, perficiens volũtatem carnis & cogitationum, studia & adinuẽtiones meæ cõtra te domine Deus, vt prouocarẽ oculos maiestatis tuæ.

Vidisti hæc omnia Domine, & tacuisti, sed malum fuit in oculis tuis, & non placuit tibi.

In indignatione tua repudiasti me, & diuisus es à me iam multis diebus.

Tradidisti me in desideria cordis mei vt ea facerẽ quæ non conueniũt.

Væ mihi quòd recessi à te, multa mihi calamitas, quoniam flagitiosè

vitam duxi.

Væ mihi desertori, vt facerem consilia, & non ex te, & perficerem cogitationes, sed non ex spiritu tuo: propterea congregationes peccati super peccatum.

Quotidie ignominia mea mihi ob oculos, & pudor faciem meam obtegit.

Et tu domine Deus, quare obliuisceris mei, & tam diu cõtines misericordiam tuam à me?

Suscipe causam meam post longam iram tuam: misericors enim es, ne irascaris obsecro in perpetuum.

Ne repellas contritum & humiliatum, miserum & abiectum qui nomen tuum suppliciter inuocat.

Re-

Reuertere aliquantulum domine Deus, & exorabilis esto super sceleribus meis.

Ne facias mihi iuxta peccata mea, & secundum iniquitates meas ne reddas mihi.

Ne ostendas potentiam tuam in miserum, nec eum cui nulla est virtus, tam durè persequaris.

Veniant preces meæ ante vultum tuum, & iuxta promissa tua recipias me in gratiam tuam.

Tuus enim ego sum pater iuste, quem pretioso suo sanguine redemit vnicus tibi natus.

Et iam abominatur anima mea vitam meam, & te iudicem omnium veniam peto.

Humi-

Humilio me ſub potenti tua manu, quoniam cùm iratus fueris, miſecordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis.

Et ego peccatorem me confiteor, obſecrans te domine Deus omnipotens pro bonitate tua, vt facias mecũ iuxta magnam miſericordiam tuã.

Confundor, & erubeſco leuare faciem meam ad te, quoniam delicta mea adſcenderunt in conſpectũ tuũ.

In te, in te pater peccaui, & quod malũ eſt in oculis tuis admiſi, multa ſiquidem eſt iniquitas mea corã te.

Profectò in te præuaricatus ſum ab incunabulis meis vſque in hunc diem, iugiter faciẽs malum ab vberibus matris meæ.

En ego in iniquitate genitus ſum, & peccato iniquitatum, enixa eſt me mea mater.

Granum enim ſeminis mali ſeritur in corde meo, & ab eo quantum impietatis pullulauerit vſq; ad hunc diem?

Transgreßiones meæ mecũ ſunt, & huc vſque fero opprobrium adoleſcentiæ meæ.

Ecce domine ſub peccato venundatus ſum, & non inuenio in carne mea bonum.

Siquidem quod volo bonum illud non ago, ſed quod odio mihi eſt malum, id facio.

Cuncta cogitatio cordis mei adpoſita eſt ad malum omni tempore ab

ab adoleſcentia mea.

Et quare morior in peccatis meis domine Deus omnipotens? quum tibi non ſit voluntas vt moriatur impius, tantum vt reuertatur, & viuat.

Tu etenim bonus es & propitiabilis, qui etiam indignos ſaluas iuxta magnam miſericordiam tuam.

Quanquàm enim inſuſtentabilis ſit ira ſuper peccatoris comminationis tuæ, immenſa tamen & imperueſtigabilis miſericordia promiſsionis tuæ.

Tu feciſti miſericordiam in milibus à retro temporibus, quo magnũ redderes nomen tuum, quemadmodum etiam nunc permanet.

Patres antiqui in anguſtijs ſuis

ad te clamauerunt, & tu liberaſti eos: in te ſperauerunt, & non ſunt confuſi.

Cùm non haberent vltrà quod agerent, hoc ſolum reſtabat, vt oculos ſuos ad te dirigerent.

Saluaſti eos propter nomen tuum, vt oſtēderes in eis fortitudinem tuā.

Multis vicibus prouocabant te in iniquitatibus ſuis, & ad iracundiam concitauerunt bonitatem tuā.

Et quum tribulationem eorum, & eos ſupplices tibi vidiſſes,

Recordatus pacti tui, pœnituit te iuxta multitudinem miſerationum tuarum.

Miſerere mei, miſerere mei ô domine Deus omnipotens: nam mi-

ſer & infelix ego ſum, ſana me obſecro, quem percußiſti propter iniquitatem meam.

Anima mea vehementer turbata eſt, & tu domine, quouſque non reſpicies?

Quouſque reprobabis orationem ad te vociferantis? an ne in perpetuum? quouſque auertes faciem tuam à me?

Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ domine, quas firmaſti in veritate tua?

Nam iam deſines miſereri Deus! aut reprimes per iram bonitatem tuam?

Num proieciſti in æternum, vt nunquam poſthac ſis placidus?

Et

Et manus tua non eſt inualida, quin iuuare poteſt, nec grauatæ aures tuæ, vt audire renuant.

Quamdiu voluam cogitationes amaras cum animo meo? quanto tempore dolor cor meum torquebit?

Quouſque tandem ſuperabit me inimicus meus? reſpice & exaudi me ô domine Deus.

Illumina oculos meos: diutius enim obdormiui morte, & præualuerunt aduerſum me iniquitates meæ.

Reuertere domine, reuertere, vt eripias animam meam, & ſaluum me facias propter magnam miſericordiam tuam.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis & gratiæ.

In morte quænam erit memoria tui? aut in inferno quis confitebitur tibi.

Viuens, viuens, ipſe te lauabit, & notam faciet miſericordiam tuam.

Domine, in ira tua ne arguas me, neque in furore tuo vltionem de me ſumas.

Ne iacias ad me tela tua, neque adgraues ſuper me manum tuam.

Iram tuam diutius tuli, & de calice furoris tui plus ſatis bibi.

Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuæ, nulla mihi pax a facie peccatorum meorum.

Iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meũ, & velut pondus immane quotidie me premunt.

Fœto-

Fœtorẽ exhalant cicatrices meæ, propter stultitiam meam.

Miser sum, & abiectus à facie tua, omni die merens ingredior.

Anima mea plena est immunditijs, & in me toto nihil est sanum.

Hinc fit vt inimici mei crudelius me persequantur, obrugio præ magnitudine doloris mei.

Cor meum in me fluctuabundum est, & fortitudo mea à me recessit.

Domine, notum est tibi desideriũ meum, & necessitas mea te minimè latet.

Propitius esto peccatis meis propter temetipsum ô domine Deus omnipotens, & scelera mea coram te deleantur, nam secundum bonitatem

tuam promisisti pœnitentiam remissionis peccatorum.

Propter gloriam nominis tui domine miserere mei, & solue tuam erga me indignationem, & tum verè iustus agnosceris in verbis tuis, & vinces quum de te iudicabitur.

Siquidem per hoc annunciabitur immensa tua gratia, cùm misertus fueris eorum, qui non habent unde glorientur in conspectu tuo.

Et bonitatem tuam discent omnes habitatores terræ, quum benefeceris nobis propter nomē magnum tuum, & non secundum vias nostras malas, neq; iuxta scelera nostra praua.

Profectò domine Deus, si non multiplcaueris misericordias tuas erga

nos,

nos, non viuificabitur seculũ cum ijs qui habitant in eo, & non donaueris de bonitatate tua, quomodo erigantur illi, qui iniquitatem fecerunt, de peccatis suis?

Miserere mei, miserere mei ô pater bone, & noli diutius mecum irasci propter nomen magnum tuũ.

Et propter nomen sancti filij tui Iesu quem misisti propitiationem pro peccatis nostris per fidem in sanguine suo, propitius esto mihi peccatori.

Ecce pater sancte, ecce puerum tuum, quem elegisti, en dilectum tibi filiolum, in quo benecomplacitum est animæ tuæ, ponens spiritum tuum super eum, & mittens eum, vt euan-

gelizaret pauperibus, ut sanaret cõtritos, ut consolaretur omnes lugentes, & prædicaret captiuis indulgentiam, & cæcis visum.

Ecce paruulum tuum qui natus est nobis, ecce filium tuum qui datus est nobis, cui etiam non pepercisti, sed pro omnibus ad mortem tradidisti, oblationem & hostiam in odorem suauitatis.

Verè languores nostros ipse in corpore suo tulit, & dolores nostros ipse portauit.

Infirmatus est propter peccata nostra, & vulneratus propter scelera nostra.

Disciplina pacis nostræ irruit super eum, & liuore suo vulnera nostra

ſtra ſanata ſunt.

Omnes nos quaſi oues errauimus, vnuſquiſque in viam ſuam declinauit, & tu domine poſuiſti in eo iniquitates omnium noſtrum, percutiẽs ipſum propter ſcelera populi tui.

Corpus ſuum dedit percutientibus, & genas vellentibus, faciem ſuam non auertit ab increpantibus & cõſpuentibus in eum.

In dilectione & miſericordia ſua perditos redemit, pacificans per ſanguinem crucis ſuæ, quæ in cœlis, & quæ in terris ſunt omnia.

Tradidit in mortem animam ſuam, & pro tranſgreſſoribus preces effudit.

Reſpice clementiſsime pater quiſ-

nam ille qui passus est, & reminiscere obsecro pro quibus passus est.

Hic est enim innocens ille, quem (quum essemus peccatores) pro nobis ad mortem dedisti: num nõ multò magis iustificati nunc in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum?

Si reconciliati tibi sumus (quum adhuc inimici essemus) per mortem filij tui, an non multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius?

Ecce agnum immaculatum, qui peccata mundi tollit, cuius precioso sanguine redempti sumus de iniquitatibus nostris.

Ecce mitißimum innocentem, qui tanquàm ouis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, os

suum

ſuum non aperuit.

Ecce vnicum tibi natum, quem etſi ex omnipotente virtute tua genuiſti, meæ tamen infirmitatis participem fieri voluiſti.

Qui cùm in forma Dei eſſet, nec rapinam arbitratus eſſet ſe æqualem Deo, ſemetipſum exinaniuit, formā ſerui accipiens, & in ſimilitudine carnis peccati veniens, damnauit peccatum in carne, humiliās ſemetipſum, tibi pater vſque ad mortem crucis, illicq́ue chirographum, quod aduerſum nos erat decreti, delebat, & tollens de medio ſuffixit illud cruci, in qua expoliās principatus & poteſtates, traduxit confidenter palàm triumphans eos in ſemetipſo.

Reduc domine Deus oculos tuæ maiestatis super opus in effabilis pietatis.

Intuere dulcem tuum natum toto corpore extensum.

Oblustra partes omnes à vertice capitis vsque ad plantam pedis & nõ inuenietur dolor sicut dolor illius.

Attende pie pater dilecti tibi filioli caput veneràdum, horridis circumseptum spinis, diuinum vultum viuo vndique spargens cruore.

En impube flagellatur corpus, nudũ tunditur pectus, perfoditur cruẽtum latus, anhelans cor obpalpitat, extensi stringuntur nerui, decora languent lumina, regia pallent ora, melliflua exæstuat lingua, interna

arescunt

areſcunt viſcera, liuida rigent brachia, oſſa diuelluntur ſolida, ſpecioſa debilitantur crura, pedes immaculatos vnda purpurei ſanguinis eluit.

Adſpice mitiſsime conditor chariſsime prolis humanitatem, & miſerere ſuper infirmi figmenti tui debilitatem.

Specta glorioſe genitor gratiſsime, prolis lacerata membra, & memorare obſecro quantula eſt mea ſubſtantia.

Conſpicare Dei hominis pœnam, & relaxa cõditi hominis miſeriam.

Vide redemptoris ſupplicium, & redempti dimitte delictum.

Viam ſceleratã procul à me pelle, & doce me per ſpiritum tuum ſanctum

ctum

ctum viam veritatis eligere.

Obsecro te ô rex sanctorum, per hunc sanctum sanctorum, per hunc redemptorem meum, vt reducas me in viam rectam, quo ei valeam spiritu vniri, qui mea non abhorruit carne vestiri.

Perfice gressus meos in semitis tuis, facq́ꝫ odio me habere omnes vias iniquitatis.

Ablue à malitia cor meum & ab occultis malis munda me.

Expia me, ô pater sancte, per sanguinem testamenti æterni filij tui dilecti, qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, & redemit ab omni iniquitate.

Purifica cor meum per sanctificationem

tionem ſpiritus tui, & aſperſionem ſanguinis filij tui, ab omni immunditia peccati, & conſcientia mala.

Deus omnipotens, propitius eſto mihi peccatori, propter nomen magnum tuum, & iniquitatum mearũ ne memor ſis amplius.

Quoniam Deus es tu, bonus & miſericors, ac patiens erga nos, nolẽs aliquos perire, ſed omnes ad pœnitentiam reuerti.

Fac me redire domine Deus de vijs meis malis, & à cogitationibus meis prauis.

Peccatorum adoleſcentiæ meæ, & ſcelerum meorum ne ſis memor: ſecũdum miſericordiam tuam memor eſto mei tu, propter bonitatem tuam domine.

domine.

Ne ponas vultum tuũ aduersum me in malum, quoniam nullus est qui audet pro me testimoniũ dicere.

Nec ineas iudicium cum seruo tuo, te enim accusatore nũquàm absoluar.

Etenim si iniquitates adtẽdas domine, domine quis non cadet in conspectu tuo? hoc pro certo est, quòd coram te nemo viuens iustificabitur cum aduersus angelos tuos peruersi quid reperisti.

Quantò magis in homine, qui est abominatio & fœtor, & domum inhabitat luteam, & bibit sicut aquas iniquitatem?

Quis purus est à sorde ex ijs qui

omnes

omnes polluti sunt? ne vnus quidem, etiam si vnius diei fuerit vita eius super terram, & numerabiles menses illius.

In veritate nemo de genitis est, qui non impiè gessit, nec quisquam iustus in terra, qui bonum facit, & non peccat.

Sed quoniam tecum est propitiatio, quum terribilis sis, spes mea in te domine Deus, cui fidit anima mea.

Anima mea te exspectat, quoniã tecum est misericordia, & copiosa apud te redemptio.

Hoc enim certissimè scio quòd nõ repelles in sempiternum, sed tu ipse qui abieceris, rursum misereberis

secun-

ſecundum multitudinem miſeratio-
num tuarum.

Pius & clemens es tu domine
Deus, & non auertes faciem tuam à
nobis, ſi reuerſi fuerimus ad te.

Tu enim Deus noſter ſuauis, &
verus, patiens, & in miſericordia di-
ſponens omnia.

Exuberant fontes bonitatis tuæ, &
gratia tua nunquàm deficit.

Uniuerſæ viæ tuæ miſericordia &
veritas, fœdus tuum, & teſtimonia
tua exquirentibus.

Quàm mitis eſt parens in pueros
ſuos, tam mitis tu domine erga ti-
mentes te, & pro abundantia miſe-
ricordiæ tuæ indulgens infirmitati-
bus noſtris.

Agnoſcis

Agnoſcis figmentum tuum, recordaris quales ſumus, memor es quòd caro ſumus, & nullius infirmitatis.

Non oblitus es quòd mundus hic repletur iniuſtitia & impietate, & totus in maligno poſitus eſt.

Attamen miſericors es, & plenus gratia, propitius ac pœnitens ſuper malitiam hominum.

Miſerere mei ô domine Deus ſalutis meæ, propter gloriam nominis tui, & libera me, & propitius eſto peccatis meis propter nomen tuum.

Pater iuſte, ne attendas multitudinem iniquitatum mearum, ſed reſpice faciem Ieſu filij tui ſancti, qui peccatum non fecit, & peccata noſtra

pertulit in corpore suo, super lignum crucis.

Auerte faciem tuam à peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua intra me.

Ne proijcias me à facie tua, & spiritum sanctũ tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiã de salute tua, & spiritu potenti confirma me.

Emollias cor meum Domine Deus, vt reuertar ad semitas tuas, nam in erroris via diutiùs erraui.

Conuerte me ad te, & conuertar, tu enim fictor meus es, ego verò lutum, & opus manuum tuarum.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiu-

Adiutor esto mihi, ne deseras me, neque despicias me ô Domine Deus meus, & salus mea. Amen.

PSALMVS SECVNDVS,

Pro peccatorum remissione.

*

FOrtissime Deus spirituū, & uniuersæ carnis, cuius iudicia inscrutabilia sunt, & sapientia profunda.

Exaudi preces serui tui, & ne repellas obsecrationes figmenti tui.

Etenim donec vixero loquar ad te, & non silebo, dum spiritus hos regit artus.

Ad te animam meam conuerto, ad te oculos meos dirigo.

Auertatur obſecro ira tua à me, & da vt inueniam gratiam coram oculis tuis.

Secundum magnitudinem miſericordiæ tuæ remitte vniuerſa peccata mea.

Ab omnibus ſceleribus meis eripe me, & ſana animam meam quæ in te peccauit, liberum me fac à reatu transgreßionis meæ: nam iniquitatē meam agnoſco, & pro peccatis meis pœnitentiam ago.

Deſerui viam tuam, & mandata tua intelligens, omnia feci contraria.

Irritum feci pactum quod tecum inieram, & legem tuam ſeruare contempſi

tempſi.

Verè peccaui in te domine Deus, & vſque in præſentem diem macula ſceleris mei permanet mecum.

Dereliqui te Deum factorē meū, receßi à te ſaluatore meo, & ſicut taurus recalcitrans iugo ſuo, rebellis ſum tibi.

Cor meum erga te induraui, & ceruicem meam poſt peccata ſuperbè erexi.

Confiſus ſum in mēdacio, præ dolo te agnoſcere nolui, ſed ſequebar prauitates cordis mei.

Arrogantia mea me decepit, & audacia cordis mei in deuia me perduxit.

Conſilia & cogitationes meæ fece-

runt hæc mihi: hæc est malitia & rebellio, qua corda hominum poßidet.

Depellitur à tranquillitate anima mea, & bonorum obliuio me conuoluit.

Aggrauatum est iugum transgreßionum mearum, eleuatum est & implexum collo meo.

Tu locutus es mihi, audire nolui: tu vocâsti me, non respondi, non credidi verbis tuis, nec sustinui consilium tuum.

Verbum tuum vice approbrij fuit mihi, & non posui cor in sermonibus tuis.

Percußisti me, at nihil doluit mihi, emendauisti me, sed disciplinam recipere nolui.

Cogitaui

Cogitaui in corde meo, quod omnis malitiæ meæ non esses memor.

Ore meo & labijs meis glorificaui te, sed cor meum longè fuit à te.

Occultaui sicut Adam scelus meũ, vt absconderem in occultis iniquitatem meam.

Os tuum non interrogaui, & nolui audire de lege tua.

Peccaui coram oculis tuis, & propterea instabulis facta est aĩa mea.

Te enim deserui fontem aquarum perennium, vt effoderem mihi conculcatos puteos & lutosos, qui non habent aquas.

Et in omnibus ijs nõ sum reuersus ad te, neq; faciem tuã precatus sum, vt recederem à vijs meis prauis.

Vide domine & intuere quàm vilis factus sum, peryt à me omnis decor meus, vt te iam prorsus adspicere non possum.

Et nulla fuit causa, vt te desererẽ, & vanus vana sectarer.

Domine, miserere mei, & exaudi preces meas, quoniam tu Deus meus, & non est absque te saluator.

Auertatur furor tuus à me, nec me deuastes propter peccata adolescentiæ meæ.

Peto obsecrans te domine, remitte mihi, remitte, propter magnam misericordiam tuam.

Domine Deus exercituum, si decreueris saluare, quis poterit resistere? si extenderis manum tuam, quis

te auertet?

Tu enim instar figuli potes mihi facere, ecce ego in manu tua, perinde atque lutum in manu fictoris.

Emenda me domine, sed in misericordia, non in ira tua, ne me in nihilum redigas, vt intelligam & cognoscam, quàm perniciosum sit atq; noxium, desereri te dominum Deum meum, & timorem tuum à me repellere.

Nullus est qui potest sanare me, neque medicari plagæ meæ: nemo qui liberet me præter te domine, qui vulnera infers & sanas, percutis & curas.

Perditio mihi ex meipso, tantummodo in te auxilium meum, & salus

mea.

Tibi enim nullus similis est, magnus es tu, & magnum est nomen fortitudinis tuæ.

Conuerte me Domine ad te, & cõuertar, aufer à me cor malignum, vt faciat in me lex tua fructum.

Memor esto mei propter bonitatem tuam Domine, & amorem tuũ erga me integrum.

Eheu Domine Deus: en tu es, qui fecisti cœlum & terram virtute tua magna, & brachio extento, & nihil est tibi difficile.

Tu es Deus ille magnus & fortis, cui nomen est Dominus exercituum, magnus & mirabilis in consilio tuo.

Ipse enim es, qui simul atq; verbum protu-

protuleris cuncta fiunt, quùm tu præceperis cōstant res, & verbum tuum non reuartitur ad te vacuum.

Domine Deus, tu misereris omniū, quia omnia potes, & dißimulas ad peccata hominum propter pœnitentiam.

Diligis enim omnia quæ sunt, & nihil eorum odisti quæ facta sunt, non enim per odium aliquid fecisti, aut constituisti.

Parcis autem omnibus, quia tua sunt omnia, qui amas animas.

Tu misericordiam, æquitatem, & iustitiam facis in terra, quapropter & ijs vnicè delectaris.

Iustus quidem & bonus tu Domine, ego autem vultum tuum offendi, trans-

transgreſſus ſum fœdus tuum, in t
præuaricatus ſum.

Vidiſti domine facinora mea, ſuſ
cipe cauſam meam, recordare quàm
vilis factus ſum, inſpice, & contem
plare opprobrium meum.

In tempore reconciliationis exau
di me, & in die ſalutis miſerare me

Miſerere mei, miſerere mei, nul
lum aliud auxilium habentis præte
te, cuius voluntati nihil reſiſtere po
teſt, dummodo decreueris ſaluare.

Exaudi me miſerum tibi ſuppli
cantem, da mihi fiduciam nomin
tui, & libera me in manu tua.

Adtende de cœlo domine, reſpi
ce de habitaculo ſancto tuo, & de ſo
lio gloriæ tuæ.

Ne allidas me in manu iniquitatis meæ, nec obliuiscaris doloris & afflictionis meæ.

Ne irascaris satis domine, ne recorderis ultrà omnis iniquitatis meæ

Veniat ad te oratio mea, dic animæ meæ: en ego salus tua iã adsum. Amen.

PSALMVS. III.

*

Pro peccatorum remissione.

D*Eus æterne, iuste, & sancte, qui custodis pactum & misericordiã cum iis, qui te diligunt, & mandata tua seruant.*

Respice ad me, & miserere mei,

quoniam

quoniam in te peccaui, & feci malum ante oculos tuos.

Effunde super me viscera misericordiæ tuæ, vt inueniat seruus tuus cor adorandum te.

Non prosterno preces meas ante faciem tuã in iustificationibus meis, sed in misericordijs tuis multis.

Nam ego immundus totus, & quasi pannus mulieris menstruo pollutæ vniuersæ iustitiæ meæ.

Tibi Domine iustitia & misericordia & propitiatio, mihi autẽ confusio faciei propter iniquitates meas.

Certè ab initio superbè egi contra te, faciens iniquitatẽ, & non cessans.

Tu redemisti me Domine, sed ego aduersum te mendacia dixi, & cor meum

meum non fuit rectum coram te.

Tu erudisti me, & cõfirmasti brachium meum, & ad te cogitaui malum, factus vt arcus dolosus.

Et respondit arrogantia in facie mea, obrutus sum in iniquitate mea, quæro te Domine, obsecro vt inueniam, diuisus es à me, quia cupidè post sordes abij.

Veruntamen vias meas coram facie tua arguã, donec miserearis mei, & recipias me in gratiam tuam.

Absit longè à me vt iterum à te recedam, & promissa tua non exquiram.

Non tacebo, & non dabo silentium, donec confirmes meum fœdus, quod constituisti retro temporibus.

Quòd

Quòd sicut iustitia iusti non liberabit eum in quacunque die peccauerit: ita impietas impij non nocebit ei quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua.

In hoc expectabo te domine Deus, nam bonus es tu in te fidentibus, animæ quærenti te.

Tu seruas veritatem tuam in æternum, & quòd egreditur de labijs tuis, non fiet irritum.

Ne perdas me domine propter iniquitates meas, neque in æternum reserues mihi mala.

Aperi oculos tuos, & vide magnitudinem mali mei, multa est enim iniquitas mea in conspectu tuo, & peccata mea responderunt mihi.

Ne redigas me penitus in consumptionem, néue deseras me in peccatis meis, quoniam Deus miserationum, & clemens es tu.

Pœniteat te mali quod in me decreueras, & secundum nomen tuum facito: quanquàm multæ sunt defectiones atque peccata mea.

O' domine, Deus meus es tu, & nomen tuum impositum est mihi, ne derelinquas me in profundo malorum meorum.

Tu erudisti multos, & manus lassas confortasti, nutantem erexerunt sermones tui, & genua incuruata direxisti.

Et propterea requiram te domine Deus, qui fecisti magna, imperuestigabilia,

gabilia, & innumerabilia.

Suscitasti de puluere inopes, abiectos exaltâsti tuo auxilio.

Tu etenim es, qui liberas pauperẽ in miseria ab ore angustiæ lato, sub quo nullum est firmamentum.

Tu clemens es & misericors, eò quòd miserearis eis qui nondum in sæculum venerunt, & multum misericors es illis, qui versantur in lege tua, & longanimus es erga eos, qui peccauerunt, cõcedens tempus & locũ, per quæ possunt mutari à malitia.

Exaudi me miserum tibi supplicantem, quoniam in te, & in nomine tuo fiduciam meam posui.

Suscipe seruum tuum in bonum, & ne confundas me ab exspectatio-

ne mea.

Redi Deus, ut salues animam meam, ne disperdas me, quem redemisti in magnitudine brachij tui.

Ne adspicias duriciam cordis, & impietates meas, sed ignosce mihi in misericordijs tuis multis.

Exaudi Domine, placare Domine, attende, & facias iuxta magnum nomen tuum.

Expecto salutem tuam Domine, omni die ipsa meditatio mea est.

Quoniam misericordiæ tuæ sunt immensæ, & innumerabilis bonitas tua.

Audi me iuxta beneplacitum tuum, & diutiùs ne contineas à me miserationes tuas.

In via iudiciorum tuorum expectabo te, erga nomen tuum, & erga memoriam tuam, desiderium animæ meæ.

Inclina cor meum ad faciendum præcepta tua, & dirige vias meas in conspectu tuo semper.

Ne permittas me post hac errare à vijs tuis, nec iam relinquas me in profundo malorum meorum.

Ne subducas à me oculos tuos, sed instrue me facere quæ placita sunt in conspectu tuo domine.

Paciscere mecum fœdus in sempiternum, quod timorem tuũ daturus sis in cor meum, vt non deficiam à te omnibus diebus.

In æternum ne auferas à me bonitatem

tatem tuam, nec fallas mihi veritatē tuam.

Benefac mihi in beneuolētia tua, misericors enim es, nec irasceris in perpetuum.

Memor esto mei in beneplacito tuo, & visita me in salutari tuo.

Scio quòd tu Deus clemens es & misericors, patiens & multæ miserationis.

Tu bonus ac propitius, seruās pactum & misericordiam cum seruis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo.

Nec est alius præter te Deus, cui cura est de omnibus.

Magna siquidem semper fuit in me misericordia tua, eripiēs animam

meam de inferno profundo.

Sit semper bonitas mecum tua domine: nam à te pendet omnis mea salus.

In tempore angustiæ te inuoco domine, quoniam propè es ijs, qui inuocant nomen tuum sanctum.

Succurre mihi Deus, illumina vultum tuum super me., in te confidit anima mea, de te exultat cor meum.

Peruenit ad thronum tuum precatio mea, inclina aurem tuam clamori meo.

Exaudi pœnitentem domine, quem vt resipisceret cum patientia, hucusq; misericorditer exspectasti.

O Deus, vitam meam annunciaui tibi, saluum me fac propter nomen

tuum,

tuum, quoniam in te ſperaui.

Quid mihi ſupereſt in terra, hoc vno tantùm indigeo, vt inueniã gratiam in conſpectu tuo.

Quamobrem obſecro domine Deus, eripe mihi hunc dolorem, aut minue ſaltem, aut conſolatione, aut conſilio, aut quocunque tibi modo rectè viſum fuerit. Amen.

PSALMVS IIII.

Queritùr quod à peccatis premitur & ſuperatur.

*

DOminator domine Deus, miſericors & clemens, patiens & multæ miſerationis, ac verax.

Qui propter nimiam charitatem tuam & ſecundum miſericordiam tuam magnam, eripuiſti nos de poteſtate tenebrarum, & ſaluos feciſti per lauacrum regenerationis, & renouationis ſpiritus ſancti, quem effudiſti in nos abundè per Ieſum Chriſtum ſaluatorem noſtrum.

Si inueni gratiã in conſpectu tuo, permitte me loqui verbum ad te, & non iraſcaris mihi.

Quare in perpetuum obliuiſceris mei? & deſeris me in medio malorum meorum?

Ubinam eſt Zelus tuus, & fortitudo tua? vbi multitudo viſcerum tuorum & miſerationum tuarum?

Nunquid qui cecidit domine, nõ reſur-

reſurgat? aut qui auerſus eſt non reuertatur?

Num dolor meus erit perpetuus? num deſperabilis plaga mea nunquã curabitur?

Quî fit vt auertat auerſione perpetua? augeſcit mihi peccatum meũ, nec poſſum reuerti.

Qnum non ſit homini datum, vt vias ſuas dirigat, & greſſus ſuos perfectos reddat.

Siquidem in manu tua eſt anima omnis viuentis, & ſpiritus vniuerſæ humanæ carnis.

Tu miſericordiam tuam oſtendis quibus volueris, & clemẽs es in quos animum habes.

Tu mortificas & viuificas, dedu-

cis ad portas inferi, & reducis.

Oculi tui super vias vniuscuiusq;, & corda hominum scrutaris.

Non sunt tenebræ neque obscuritas, vt abscondant se illic, qui faciunt iniquitatem.

Nec in latebris occultabit se quisquam, quin tu respicias eũ, cùm cœlum ac terram vndique imples.

Quare proiecisti me à facie tua, & reputas me inimicum tibi?

Quur nam adpendisti pondus peccatorum super caput meũ, cum iram tuam nullus ferre potest?

Quid est, quod contra miserum potẽtiam tuam ostendis? vt quid deuastes me propter peccata adolescentiæ meæ?

Si

Si peccauerim, quid faciam tibi? & si multiplicatæ fuerint impietates meæ, quid agam tibi?

Si iustè egero, quid dabo tibi, aut quid tandem de manu mea accipies?

Mihi impietas mea nocebit, & iustitia mea mihi proderit.

Tentatio est vita hominis super terram, & si (quemadmodum omnes) ego peccauerim, quid possum facere?

Nunquid mundus erit homo coram te, aut in operibus suis irreprehensibilis vir?

Quid nam est mortalis, quod purus esset in conspectu tuo, aut quod iustificaretur natus mulieris?

Memento obsecro domine, quod

ex

ex luto finxeris me,& rurſus in puluerem mortis reduces me.

Dies mei ſicut fumus euaneſcunt, conſumuntur quotidie, nulla mora, quaſi vẽtus vita mea fugit,nec vidit bonum.

Iam pridem natus eram, moxq́; morti cedam,nunquam in eodem cõſiſto ſtatu.

Dies vitæ meæ breues ſunt, terminum ſtatuiſti,quem non tranſibo.

Nudus egreſſus ſum de ventre matris meæ, illicq́ue nudus reuertar, certè vanitas omnis homo viuens.

Miſereat te domine miſerorum, & opera manuum tuarum ne contemnas.

Etenim ſi peccauerimus, tui ſu-

mus,

mus,ſcientes magnitudinem tuam,et ſi non peccauerimus,certum eſt,quòd apud te ſumus computati.

Domine Deus , ceſſet à me indignatio tua,& proiјce poſt tergum omnia peccata mea.

Remoue à me plagas tuas,ab exagitatione manus tuæ ego defeci.

Etenim dum tu hominem propter iniquitates caſtigas,ilicò tabeſcere eũ facis.

Perit in eo quicquid deſiderabile eſt,ſicut veſtem depaſcit tinea.

Utinam eſſet qui me paululum protegat,donec conuertatur ira tua: aut tu cõſtituas mihi tempus, in quo recorderis mei.

Abiectus ſum ex oculis tuis,num nun-

nunquam posthac videbo faciem tuam?

En super me effunditur anima mea, apprehenderunt me dies doloris mei.

Torrentes tribulationis inuoluunt me, & gurgites furoris tui super me pertranseunt.

Et clamo ad te domine Deus, at non exaudis: misericordiam peto, sed preces meas excludis.

Quare miserum à facie tua detrudis? cur defeceris tanto tempore?

Quare non aufers iniquitatẽ meã, & tollis impietatem cordis mei?

Consurge, ne cessa diutius domine, excita te, ne depellas perpetuo.

Memorare mei obsecro: nam pa-

uor occupat me, & tremor, totusq; in me exterritus sum.

Veruntatem nō prohibebo os meum quin ad te loquar in mœrore spiritus mei.

Deflecte à me vltionem, & animum meū parumper à molestijs abducas.

Peregrinum hic ago, sicut omnes alij mortales.

Et quid est homo, vt ei indigneris? aut genus corruptible, vt ita amarus sis erga ipsum.

Nunquid addes dolori dolorem? anhelans laboro, & requiem non inuenio.

Ante cibum dolor meus me cruciat, & adoriuntur in me, sicut aquæ

suspi-

suspiria.

Tanquàm ossa mea confringentur est mihi, cum probris adficiunt me inimici mei, dicẽtes ad me omni die, vbinam est Deus tuus.

Quare adhæc faciem tuam abscondis domine? nullam habens afflictionis meæ rationem?

Effundo quotidie preces meas in conspectu tuo, & mœrorem meum coram te pronuncio.

Anxius est in me spiritus meus, in me desperabundum est cor meum.

Placet ne tibi Deus, vt reprobes laborem manuum tuarum?

Libera animam meam, ne abeat in corruptionem, & vita mea nõ videat lumen.

Quid

Quid proderit quòd vnquàm natus fuerim, si mox demander in perditionem æternam? quum non mortui laudabunt te, neque omnes qui descendunt in infernum.

Peccaui, quid faciam tibi? quare posuisti me contrarium tibi? & factus sum mihimetipsi molestus?

Quid tam exactè iniquitatem meam quæris? quum nemo sit, qui de manu tua possit eripere.

Si iustum me dixerim, meritò me condemnares ad ignem paratum.

Sed ego peccatorem me confiteor, & humilio cor meum in conspectu tuo.

Certè si cui placuerit contendere tecum in iudicio, non rèspondebit v-

num pro mille.

Hinc ſit vt verear omnia opera mea, ſciens quòd delinquenti non parces.

Si ad potentiam tuam reſpexero, ô quàm robuſtus es, ſi ad iudicium prouocauero, quis pro me cauſam dicet?

Ad te domine vociferor, tibi ſupplico ô mi Deus.

Quieſcat à me ira tua, vt intelligam quòd ſis mihi magis propitius, quàm peccata mea ferant.

Quæ eſt fortitudo mea, vt perdurem? aut quis finis, vt patiens ſit anima mea?

Virtus mea nõ eſt virtus lapidea, nec ænea eſt caro mea.

Nónne

Nónne potiùs nullum in me auxilium, & robur meum à me fugit?

Et licet abscondas hæc in corde tuo, noui tamen quòd tandem recordaberis mei.

Verus enim & iustus tu domine Deus, non iniustè condemnas, qui opus suum homini rependis.

Totum hoc accidit mihi, quòd oblitus sum tui, & perfidè me habui in testamento tuo.

Deflexit retro cor meum, & sequutus sum desideria carnis meæ.

Et tu exploratum hoc habuisti, qui noueris recondita cordis.

Ne imputes mihi domine peccata adolescentiæ meæ, nec veterem iniuriam in memoria teneas.

Obruit me quotidianus dolor, & mœstitia cor meum occupat.

Expecto pacem, at res nihilo meliores se habent, tempus sanitatis, sed ecce tumor.

Et præteriit tempus iræ tuæ, venit misericordia, ego autem infelix sum magis ac magis.

Heu mihi quòd peccaui, idcirco mœret cor meum, & desiit gaudium meum.

Quomodo vastatus sum? quàm misere confusus? quoniam dereliqui legem tuam.

Ascendit mors per fenestras, penetrans ad interiora cordis mei.

Dum quotidie nunc tacitus cum cogito, nunc voce infremo, vita mea

in-

inferno propinquat.

Quis dabit tibi diuersorium à molestijs, & deseram homines, atque ab eis recedam?

Quis dabit aquam capiti meo, & oculis meis fontem lacrymarum, vt noctu diuq; peccata mea defleam?

Et expectabo eum qui me saluare potest, & eripere ab ira ventura.

Non est mihi viuendi neque moriendi fiducia, iudicium tuum vereor ô Deus, & pœnas paratas impijs.

Pauor peccati solicitat me, & pondus conscientiæ meæ me premit.

Amator hominum Deus, & iudex æquissime, parce mihi obsecro modò dum tempus est.

Remitte quod timeo, dele quod vereor, priusquàm abeam, & posthac non subsistam.

Peccata mea me supra modũ cruciãt, quibus maiora esse quæ possunt.

Eheu contritionem meam, & dolorem plagæ meæ: certè hæc iniquitas mea est, & reputabo, & feram. Amen.

PSALMVS, V.

*

Pro impetranda sapientia diuina.

DOmine Deus misericordiæ, qui omnia verbo tuo fecisti, & sapientia tua constituisti hominem.

Deus æterne, & absconditorum

quam

cognitor, qui omnia noueris priuſquam fiunt.

Aperi labia mea & os meum, vt nunciem laudes nominis tui.

Cor nouum, & ſpiritum rectum intra me pone, omneq́; deſiderium prauum procul à me repelle.

Stultus ſum ego domine, & rerum ignarus, & ſcientia tua non eſt mecum.

Neſcio ego nec intelligo, quoniam hebetudo tanta, vt non videant oculi mei, & cor meum non cognoſcat.

Etiam puer ſum & paruulus, ignorans ingreſſum & exitum meum.

Vir pollutis labijs ego, exiguiq́; temporis, & minor ad intellectum legis tuæ.

Da obſecro cor docile ſeruo tuo, vt ſciam quid acceptum ſit coram te omni tempore.

Mitte de cœlo ſpiritum ſapientiæ tuæ, & ſenſu illius cor meum imple.

Sapientia tua dat veram ſcientiã, & ex ore tuo conſilium et intelligentia.

Sapientia tua os mutorum aperit, et linguas infantium eloquentes reddit.

Si quis videtur perfectus inter filios mortalium, ſi tamen effugerit ab illo ſapientia tua, in nihilum computabitur.

Hominibus theſaurus indeficiens eſt ſapientia tua, qua qui vſi ſunt,

participes facti sunt amicitiæ Dei.

Quàm bene se habet homo ille, qui ingeniosus est, & qui animam sortitus est sapientia præditam.

Quisnam inter homines consilium tuum noscit? aut quis poterit cogitare quid velis tu?

Sensum tuum quis intelligat, nisi tu dederis sapientiam illi, et instruas eum per spiritum tuum sanctum?

Nam rationes hominum in multis deficiunt, & parum securæ adinuentiones eorum.

Corruptibile enim corpus animum grauat, & terrenum domicilium retardat mentem multa cogitantem.

Supernè consilium & successus, & illic prudentia ac etiam virtus.

Tecum ſunt diuitiæ & gloria, opes incorruptibiles & iuſtitia.

Qui te inuenerit, inuenit vitam, & te qui non amat, diligit mortem.

Domine Deus tange os meum, vt recedat iniquitas mea, inhabita cor meum, vt peccata mea purgentur.

In maleuolam animam ſapientia non intrat, nec manebit in corpore quod peccatis ſubditur.

Doce me domine Deus, ne augeſcat ignorantia mea, & delicta mea multiplicentur.

Spiritus me doceat quæ tibi placita ſunt, & ducat in viam rectam: nam in erroris via diutius erraui.

Firmetur ſapientia in animo meo, & legem tuam in corde meo ſcribe.

Su-

Super omnia quæ ſpacioſa ſunt, & pulchra ſapientiam deſidero: in comparatione illius diuitias non æſtimo.

Quàm amo ſapientiam tuam domine, quæ vnicą meditatio mea eſt?

Quàm dulcia cordi meo eloquia tua? multò magis quàm mel ori meo.

Verbum tuum pedibus meis lucerna eſt, & vijs meis lumen.

Magis mihi placet ſapientia tua, quàm millia auri vel argenti.

In via ſapientiæ tuæ delector magis quàm ingenti diuitiarum copia.

Vtinam dirigantur viæ meæ, vt ſapientiam tuam, & ſermones tuos diſcam.

Elo-

Eloquium tuum ignitum eſt, hinc fit vt vehementer illud cupiam.

O' beatum illum quem tu inſtruis domine, & in lege tua doctum facis.

Anima eius ſapientiam meditabitur, & lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei in corde ſuo ſcribetur, & non ſupplantabuntur greſſus eius.

O' domine Deus ſalutis meæ, exaudi precem meam, & lingua mea miſericordias tuas ſemper loquetur.

Da ſedium tuarum adſiſtricem ſapientiam, vt bonum et malum diſcernere poſſim, et occulta tua cognoſcam.

Reuela oculos meos, vt admiranda perſpiciam quæ in tua lege ſunt.

Me-

Memor estò verbi tui te inuocanti, nam in illo spem meam posui.

Viam sapientiæ notam fac mihi, & scientiam tuam ne cæles à me.

Fac mecum iuxta misericordiam tuam, & ne confundas me ab expectatione mea.

Rectè sapere & intelligere doceto me, nam sapientia tua totum quod volo.

Da verbum tuum in ore meo, & in corde meo sapientiam tuam fige.

Sapientia tua cogitationes meas reget, vt placeant coram oculis tuis semper.

Mirabilia sunt eloquia tua, quapropter delectatur in eis anima mea.

Sapientia tua perfecta est, scientia tua

tua lucida, & oculos illuminans.

Amabiliora ſuper aurum & gẽmas, & dulciora quàm mel de fauo.

Sapientia tua immaculata, animas confortans: eloquium tuum verax, intellectum docens paruulos.

Quando ſciet errans ſpiritu intelligentiam? & ignorans doctrinam diſcet?

Quando effundetur de excelſo ſpiritus tuus? quando cor inſpicientis ſcientiam callebit? quando lingua balbutiens diſerta erit?

Paruulus & inſipiens ſum domine, auxilio ſit mihi manus tua fortis.

Noui quòd omnia potes, & nihil eſt tibi difficile.

Tu magnus es incognoſcibilis, & ſa-

sapientiæ tuæ nullus est numerus.

Annunciaui coram te causam meam, fac cum seruo tuo iuxta magnam misericordiam tuam.

Respice ad me & miserere mei, vt hoc quod credens per te posse fieri cogito, perficiam.

Viam sapientiæ tuæ notam fac mihi, & intellectu illius cor meũ imple.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine, secũdum iudicium mecum agito.

Da gloriam nomini tuo domine, tu enim solus es bonus & sapiens, & non est alius præter te saluator.

Exaudi me domine propter nomẽ tuum, & ne contineas à me misericordiam tuam.

Eru-

Eructabunt labia mea laudem, cùm docueris me ſapientiam tuam.

Tum enarrabo mirabilia tua, vt alij etiam ad te conuertantur.

Et benedicant nomen tuum in ſempiternum & in ſeculum ſeculi, Amen.

PSALMVS, VI.

*

Vt exaudiatur à Deo.

D*Omine exaudi preces meas, & clamor meus at te perueniat.*

Ne auertas faciem tuam à me in die tribulationis meæ.

In quacunque die te inuocauero, exaudi me ô domine Deus.

Magnus enim es tu, & admiranda faciens, tu es Deus ſolus.

Magna etiam ſunt opera tua, nimis profundæ cogitationes tuæ.

Inclina ad me aurem tuam, & exaudi me: inops enim & pauper ego ſum.

Miſerere mei domine, ad te enim, cum anguſtia mihi imminet, confugio.

Lætifica animam ſerui tui, quoniam ad te animam meam leuaui.

Tu domine bonus es & propitiabilis, ac multæ miſericordiæ omnibus te inuocantibus.

Exaudi orationem meam, & preces meas clementer ſuſcipe.

In te confido domine Deus, obſe-

cro ut non confundar, in tua iustitia eripe me.

Intende voci clamoris mei ô rex meus & Deus meus, quoniam tibi supplico.

Audi vocem meam qua te inuoco, miserere mei, & salua me.

Preces meæ semper ad te domine, si quando venerit tempus beneplaciti tui Deus in multitudine misericordiæ tuæ, ut exaudias me in veritate salutis tuæ.

Adtende mihi domine, quoniam suauis est misericordia tua, secũdum multitudinem miserationum tuarum respice me.

Ne longè abeas à me, ô mi Deus in auxilium meum festina.

Verba

Verba mea grata tibi ſint, accepta ſit coram te meditatio cordis mei.

Et ne auertas faciem tuam à ſeruo tuo, tribulatio vndiq; mihi imminet, adiuua me.

Te deſiderat cor meum, quærit te anima mea, faciem tuam expecto.

Ne auertas vultum à me, ne reyjcias per iram ſeruum tuum, auxilio mihi fuiſti ſemper, ne deſeras me iam in anguſtijs meis ô domine mi Deus.

Ad te quotidie clamo, ne deſilias à me, ne obſurdeſcas mihi.

Ingrediatur corã te precatio mea, clamor meus ante te veniat.

Exaudi me domine, animum enim meum extollo ad templum ſanctum

tuum.

Da auxilium in tribulatione, quia vana eſt ſalus ab homine.

Exſpecto adiutorium tuum domine, & iudicia tua voluntas mea.

Reſpice ad me & miſerere mei, quia ſolus & pauper ſum ego.

Domine Deus exercituum, ſi velis potes me iuuare; fortitudinem tuã nihil ſuperare poteſt.

Eli Eli, ne deſeras me in anguſtijs meis propter nomen magnum tuum.

Deus ad liberandum me, domine in auxilium meum feſtina.

Placeat tibi vt eripias me, quia in te confido domine Deus.

Ecce non eſt auxilium mihi in me, nec eſt qui reſpicit ad neceſſita-

tem meam.

Pauper ſum ego, & in miſerijs, ac calamitate multa, & robur meum à me receſſit.

Excita te domine, & manifeſtetur ſeruo tuo gloria tua.

Veniat ad me ſalus tua, vt pudefiant omnes inimici mei.

Tuum brachium potens eſt, & cùm volueris, omnia tibi ſubſunt.

Tui ſunt cœli, etiam tua eſt terra, orbem & plenitudinem eius tu fundaſti.

Fiat miſericordia tua vt me conſoletur, certè optabiliorem hac vita longè eam duco.

Adhæreo teſtimonijs tuis domine, noli me confundere.

De profundis te inuoco domine, domine exaudi vocem meam.

Aures tuæ attentæ sint in vocem precationis meæ.

Commissa mea si imputes domine, quomodo possum gratiam tuam expectare?

Sed misericordia tua omnia excellit, & veritas cœlos superat.

Et idcirco anima mea ad te respicit, & preces tibi suppliciter fundit.

Deus ne taceas, ne sileas, propter temetipsum facito, vt non polluatur nomen tuum sanctum.

Protrahe misericordiam tuam te inuocantibus, & iustitiam ijs qui te quærunt.

Proieci super te onus meum sustē-

tuame, ne des in æternum ſluctuationem in te confidenti.

Adhæret anima mea poſt te, corroboret me dextra tua contra potentiam inimicorum meorum.

Exaudi me domine & eripe me, inclina aurem tuam ad preces meas, & ſalua me.

Quoniam egenus ſum ego, domine curam habe mei, auxilium meum, & ſaluator meus tu es domine Deus.

O' Deus, ſancta & iuſta eſt via tua, quis Deus magnus, ſicut tu Deus noſter?

Tu es qui facis mirabilia, nomen tuum eſt dominus, tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terram.

Placatus sis erga seruum tuum, & ne faciem tuam diutius à me abscondas.

Benefac mihi in bonitate tua, vt glorier de te omnibus diebus vitæ meæ.

Gestiũt labia mea vt tibi canam, æquè & anima mea quam redemisti.

Cor meum omni tempore meditabitur iustitiam tuam, cùm confusi sint qui malum mihi quærunt.

Et viam mandatorum tuorum percurram, quum dilataueris cor meum. Amen.

PSALMVS, VII.

*

Pro rectè viuendi directione.

AD te domine Deus animum leuo.

In te confido domine Deus, ne confundar, ne lætentur de me inimici mei.

Vias tuas domine notas fac mihi, semitis tuis assuefacito me.

Dirige in veritate tua, et instrue me, quia tu es Deus saluator meus, te exspecto omni die.

Dulcis & rectus tu domine, & propterea reducis errantes in viam tuam.

Dirigis mansuetos in iudicio tuo,

doces mites teſtimonia tua.

Tu ſanas contritos corde, & dolores eorum mitigas.

Suſtentas omnes qui caſuri ſunt, & omnes collapſos erigis.

Tu das viſum cæcis, & ſoluis vinctos.

Prope es omnibus qui te inuocant, dummodo te inuocant in veritate.

Voluntatem timentium te facis, & preces eorum exaudis, eosq; ſaluas.

Miſerere mei Deus, miſerere mei, quia in te confidit anima mea.

Certè ad te reſpicit anima mea, à te enim ſalutare meum, gloria mea, & robur fortitudinis meæ.

Propter temetipſum domine Deus ne imputes mihi peccata mea.

Errores omnes non intelligo, circunuoluunt me mala, quorum nõ eſt numerus, adpræhenderunt me iniquitates meæ, & videre non poſſum.

Sit manus tua mihi in auxilium, & dirigat me in omnibus operibus meis.

Perfice greſſus meos in vijs tuis, vt non dominetur mei omnis iniquitas.

Pone cuſtodiam ori meo, & ſerua oſtium labiorum meorum.

Sint placentes ſermones oris mei, & meditatio cordis in conſpectu tuo ſemper.

Ne recedat de ore meo ſermo veritatis,

ritatis, & cor meum malitia non inhabitet.

Domine erue animam meam à labijs mendacijs, & à lingua dolosa libera me.

Verbum verum & sanctum insere in os meum, & otiosos sermones longè à me semoueas.

Redime me à calumnijs hominũ, secundum iudicium tuum moderare me.

Auerte oculos ne vana videant, in via tua illos fige.

Fornicationem & immunditiam omnem aufer à me, & amor carnis non me decipiat.

Etiam à superbia libera animam meam ne dominetur in me, & tunc

imma-

immaculatus ero à peccato maximo.

Ab omni via mala prohibe pedes meos, ne deflectant vestigia à semitis tuis.

Oculi mei ad te domine, quoniam propè es, & omnes viæ tuæ veritas.

Misericordiæ tuæ multæ domine, beatus ille quisquis in te confidit.

Ego enim quum dicerem tibi moti sunt pedes mei, misericordia tua domine statim sustentauit me.

Doce me facere volũtatem tuam, & deduc me per semitam rectam quia Deus meus es tu.

O Domine salua animam meam, & de potestate tenebrarum redime me.

Illu-

Illumina faciem tuam ſuper ſeruũ tuum, quia ad te confugi ô domine Deus.

Reſpice ad me & miſerere mei, quia ſolus & pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam & eripe me, ne confundar, quoniam in te ſperaui.

Domine Deus, ne derelinquas me, quanquàm nihil boni fecerim coram te.

Præſta mihi pro bonitate tua, ſaltem modò aſſumere initia bene viuendi. Amen.

PSAL-

PSALMVS, VIII.

*

Vt protegatur ab inimicis.

DEus omnipotens, serua me ab inimicis meis, & in virtute fortitudinis tuæ protege me.

Custodi animam meam, quoniam sanctus es tu, saluum fac seruum tuũ qui in te confidit.

Alieni enim quotidie me oppugnant, & animam meam quærunt, vt perdant eam.

Deus, adiuua me, domine ab insurgentibus in me libera me.

Deus in adiutorium meum intende, domine vt me iuues festina.

Esto mihi in protectionem, & in

locum munitum vt saluum me facias.

Quoniam firtitudo mea & refugium meum es tu, propter nomen tuũ deduc me & dirige me.

Mi Deus eripe me de manibus inimicorum meorum, nec proijcias me in tempore tribulationis, cùm omnis defecit me mea virtus.

Adiuua me domine Deus, & salua me propter misericordiam tuã.

Miserere mei ô domine Deus salutis meæ, & in iustitia tua eripe me.

Ab infestatione me persequentium, ab hostili cursu, qui me vndique obcingunt.

Confundantur & deficiant qui

anima

animæ meæ aduersantur, operiantur opprobrio & confusione, qui malum mihi quærunt.

Reuertantur cum ignominia multa illi qui dicunt, Deus deseruit eum, persequamur & compræhendemus: nam non est qui eum eripiet.

O' Deus, adiunge te animæ meæ, conforta eam, ab inimicis meis eripe me.

Disperde illos in virtute tua, & fortitudinem illorum confringe.

Ne dicant inter se, hunc superauimus, & omnino deiecimus.

Saluum me fac domine Deus in te enim speraui, dic animæ meæ: ne metuas, quia ego tecum sum.

In manu tua sors mea, libera me

ab inimicis meis, quoniam adhuc nõ cessant.

Indies augescit sæuitia eorum, & cœtus robustorum irruunt in me, & non ponunt te in conspectu suo.

Sed tu domine Deus misericors & clemens, patiens, & multæ miserationis ac verax.

Respice ad me, & miserere mei, da fotitudinem tuam seruo tuo, quoniam te inuoco, & effundo preces meas in conspectu tuo.

Hostes mei exultant, eò quòd lapsus sum, et deflexit cor meum à via tua

Sed ego in misericordia tua confido, de salute tua cor mihi gaudet.

Quoniam bonus tu es, in æternum miseri-

misericordia tua, & vsque in generationem & generationem veritas tua.

Exultent & lætentur in te omnes qui te quærunt, & dicant semper: magnificetur dominus qui diligunt salutem tuam.

PSALMVS IX.

*

Contra inimicos.

DOmine, ecce quàm multi sunt qui me tribulant, quàm multi qui contra me insurgunt.

Dicunt inter sese de anima mea quòd à Deo non est ei salus speranda.

Domine Deus, in te ſpem meam poſui, ſalua me ab iis qui me perſequuntur, & eripe me.

Ne fortè aliquando rapiant animam meam, & nullus ſit qui eripiat.

Mei te miſereat domine, reſpice adflictionem quam patior ab inimicis meis.

Ne tradas in obliuionem pauperem tuum, expectatio oppreſſorum ne pereat in æternum.

In fugam conuerte eos, decidant à conſiliis ſuis; iuxta nequitiam ſuam præcipita eos, nam rebelles tibi ſunt.

Conſumantur vires eorum, & peruerſitas ipſorum in caput ſuum deſcendat.

Reuertantur impii ad infernum

capiantur

capiantur in fouea quam perfoderũt.
Ego autem in te ſparabo, qui ſaluos facis in te confidentes.
Illi dicunt quòd tu tuorum obliuiſceris, abſcondis faciem tuam, vt non videas afflictionem eorum.
In ſuperbia illorum perſecutionem patimur, & in malo noſtro vehemẽter gloriantur.
Quouſque domine perſiſtes à longè? & te abſcondes in anguſtiæ tempore?
Quouſque tandem contemnent te impij, & in corde ſuo dicent, quòd nihil cures?
Surge domine, extende manum tuam, ne obliuiſcaris eorum qui oppreſſi ſunt.

Contere fortitudinem malignantium, ut simul cum impietate sua pereant.

Irruat in eos zelus tuus, ardentia fulmina, & spiritus turbinis portio partis eorum.

Præueni me in die afflictionis meæ, & de angustijs meis eripe me.

Miserere mei, quoniam vndiq; premor, & virtus mea iniquitate mea diminuitur.

Apud inimicos meos opprobriũ sum factus, ut perdant animam meã toti incumbunt.

Circundant me dolores mortis, & torrentes iniquitatis me conturbant.

Funes inferni cingunt me, & implicant me laquei mortis, & qua parte

parte iter agendũ eſt, & offendicula inuenio.

Eleua te Deus, ſupplicium ſume de gente peruerſa, ab inimicis fraudulentis eripe me.

Exaudi me in die tribulationis meæ, protegat me nomen magnum tuum.

Quoniam tu es propugnator meus, & gloria mea, & ſuſtentans infirmitatem meam.

Obſecro domine ſalua me, ut non præualeãt aduerſum me inimici mei.

Effunde ſuper eos indignationem tuã, & ira furoris tui eos conturbet.

Confundantur uſque in æternum, contremiſcant & pereant ſimul.

Cadant in puteum profundum, &

non apponant ut resurgant.

Ut cognoscant quòd nomen tibi dominus exercituum, solus potens & excelsus in secula seculorum, Amen.

PSALMVS, X.

*

Quum vsque adeò inimici sequiant, vt ferre non possit.

Miserere mei Deus, quoniam cõculcat me inimicus, sine intermissione oppugnans coarctat me.

Absorbere me cupit omni tempore, & multi sunt qui superbè mihi insultant.

Cogunt se pariter & abstrudunt, latenter vestigia mea obseruãt, quomodo

modo animam meam capiant.

Similes ſunt leoni prædæ auido, & ſicut catulus leonis ex occulto inſidiantur.

Itinera mea obſident, & oculos ſuos in miſerum obuertunt.

Rhete parauerunt pedibus meis, ad incurandum animam meam profundam foderunt foueam.

Deus, corrobora me virtute tua, pone perfectam coràm te viam meã.

Suſtenta greſſus meos in ſemitis rectis, ne fortè labaſcant pedes mei.

Adflictus ſum vſq; ad ſaturitatem, adiuua me propter inſidiatores meos.

Mirabilem fac in me miſericordiam tuam, & eripe animam

meam de manibus eorum.

Absconde me à conuentu malignantium, à tumultu operantium iniquitatem.

Secundum misericordiam tuam viuifica me, ne tristis deijciar sæuiente in me inimico meo.

Mitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me ducent ad montē sanctum tuum, & tabernacula tua.

Instrue manus meas ad bellum, compone quasi arcum æreum brachia mea.

Accinge me fortitudine ad prælium, prosterne insurgentes in me subtus me.

Instrue me in via qua ambulem, consule super me oculo tuo.

Concide ante faciem meam hostes meos, & odio me habentes disperde.

Ne superent me inimici mei, & cœtus robustorum non obruant me.

Pone stabiles pedes meos, & rectas facito semitas meas.

In defectione mea lætantur, collecti sunt aduersum me, percutiunt, & non nouerim vt interficiant in via.

Omni die verba mea execrantur, contra me vniuersæ cogitationes eorum in malum.

Anima mea quasi in medio leonum ferocientium, quorum dentes velut lanceæ, & lingua vt acutus gladius.

Et quis stabit pro me aduersus omnes

nes istos? aut quis expugnabit operantes iniquitatem?

Ab increpatione tua domine fugient, à voce tonitrui tui præcipites ruent.

Qui respicis terram, & tremit tota, tangis montes, & fumant.

A facie tua iudicium prodit, oculi tui æquitatem probant.

Custodi me domine ab inimicis meis, sub vmbra alarum tuarũ protege me.

Iudica mihi nocentes, pugna contra obpugnatores meos.

Abeant retrorsum qui me persequuntur, obprobrium ferant, qui malum mihi volunt.

Sint sicut puluis ante faciem uenti, &

ti,& angelus tuus eos exagitet.

Sicut propellitur fumus,euaneſcãt: ſicut liqueſcit cera à calore ignis, ſic pereant illi à facie tua domine.

Confringe eos, vt non poſſint conſiſtere,ne ceſſes donec eos deleueris.

Sint viæ eorum obſcuræ ac lubricæ,& angelus tuus eos vrgeat.

Et tu domine Deus miſerere mei, opem mihi ferto,& reſiſtam eis.

Ego enim infirmus ſum & dolens, ſalus tua me ſuſcipiat.

Corrigat & caſtiget me dextera tua,inimicis autem meis ne me tradas.

Multum repleta eſt anima mea, & deriſione me infeſtantium, & cõtemptu ſuperborum.

Deiecta est in me anima mea, aduersum me fremit, sed ego sperabo in te, quoniam iterum pro salute reddita, gratias agam tibi.

Propter veritatem tuam adiuua me, ô salus mea, spesq́ omnium finiũ terræ & maris immensi.

Qui virtute tua ab æterno imperas, oculi tui omnia contemplantur.

Quis Deus præter te? quis fortis sicut tu Deus noster?

In vmbra alarum tuarum sperabo donec prætereat malitia.

In te fortis ero, & securus in sempiternum, & in seculum seculi, Amen.

PSALMVS XI.

*

De fiducia in Deum.

*

DOmine lux mea, & ſalus mea, à quo nam metuam?

Domine fortitudo vitæ meæ tu, in quo ſemper ſperabo.

Quemadmodum enim ceruus ad riuulos aquarum, ſic deſiderat anima mea ad te ô Deus.

Sitit ad te anima mea, quoniam apud te eſt fons vitæ, & refrigerium in tribulatione.

Hîc labor atque dolor, calamitas atq; miſeria.

Quotidie bellum cum inimicis,

nulla

nulla requies nec pax in vita nostra.

Sed quisquis in adiutorio tuo fiduciam posuit, securus protectione tua in æternum consistet.

Is tibi dicet, susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus in te sperabo.

Tu liberabis me de laqueo venantium, & à periculis me persequentium.

Sub scapulis tuis vmbram ei facies, & sub alis tuis illæsus erit.

Scuto circundabit eum veritas tua, & malum ad eum non propinquabit.

Et propterea, si inimici mei aduersum me prælientur, vt me totum deuorent, terga minimè vertam.

Si

Si ſteterint aduerſum me caſtra potentium, non timebit cor meum, ſi ingruat mihi mors, in te ſecurus ero.

Tu abſcondes me in tabernaculo tuo, in die malorum abſcondes me in ſecreto tentorij tui, ſuper petram me conſtitues.

Leuabis me ſupra inimicos meos me circumuallantes, & de manibus eorum eripies.

Si ambulauero in medio tribulationis, me cuſtodies, aduerſus inimicos tuos manum tuam extendens, & dextera tua me ſaluabis.

Domine tu omnia pro me perficies, ô Deus in æternum miſericordia tua, opus manuum tuarum non deſpicies.

Educes me de reti quod expanderunt pro me inimici mei, & de fouea eorum me ſubduces.

Quanta ſunt bona quæ reponis ijs qui te timent, quæ oſtendis etiam cõfidentibus in te coram filijs hominum.

Occultas eos in occulto vultus tui à conturbatione hoſtium, & a contentionibus eorum.

Quàm precioſa eſt bonitas tua domine, & filij hominum in vmbra alarum tuarum ſperabunt.

Saturabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente delitiarum eos potabis.

De fonte vitæ tecum bibent, & in tuo lumine lumen videbunt.

Iuſtitia

Iustitia tua sicut montes altissimi, & iustitia tua abyssus multa.

Cœlos pertingit misericordia tua, & vsque ad cœlos veritas tua.

Deus tu refugium fuisti nobis à generatione in generationem.

Priusquàm fundamenta terræ iacerentur, à seculo & vsque in seculũ tu es Deus.

Deus meus, tu opem mihi tulisti à iuuentute mea, & vsque ad senectã & canos ne derelinquas me.

Fortitudinem meam adscribam tibi , quoniam tu es protectio mea, Deus meus, & saluator meus.

Et ideo quacunque die territus fuero, ego in te confidam.

In quacunque die te inuocauero,

ſcio quòd Deus meus es tu.

In æternum cuſtodi mihi miſericordiam tuam, & fœdus tuum fidele mecum perſtet.

Et ſi deſeruerim legem tuam, & in iudicijs tuis non ambulauerim:

Si ſtatuta tua prophanauerim, & præcepta tua tranſgreſſus fuerim:

Iam virga tua viſita præuaricationes meas, & verberibus tuis ſcelera mea.

At miſericordiam tuam à me ne tollas, neque fidem tuam irritam reddas.

Ne ſcindas fœdus quod nobiſcum inijſti, & quod egreſſum eſt de labijs ne immutes.

In te enim ſalus & gloria noſtra con-

consistit Deus adiutor nobis, in quo semper speramus.

Et hoc certum est, quòd omnes qui in te confidunt, non confundentur.

Quis enim sperauit in te, & confusus est? aut quis inuocauit te, & despexisti illum?

Propter nomen tuum domine remittis peccata nostra, licet multa sint & grandia.

Tu firmamentum es timentibus te, & testamentum tuum illis ostendis.

Et ego ad te clamo domine, & credo quod saluabis me propter magnã misericordiam tuam.

Redimes in pace animam meã ab ira, quæ ventura est in extremo die.

Immolabo tibi hostiam laudis, & reddam altissimo vota mea.

Me expectant impij, vt perdant me, sed ego in misericordia tua confido.

Protector meus, & scutum meum es tu, Deus meus, fortitudo mea, refugium meum, & liberator meus.

Expecto salutem tuam domine, beatus homo qui in te confidit.

Quanta mihi in cœlis domine, vt nihil præter te placeat in terra?

Tibi adhærere peroptimè mihi placet, & te in fiduciam meã collocare.

In manus tuas spiritum meum cõmitto, redime me de potestatibus tenebrarum seculi huius, Amen.

PSALMVS XII.

*

Si Deus paulò diutius auxilium suum differat.

DEus meus, Deus meus, ecquare me derelinquis? cur non respicis ad necessitatem meam?

Nunquid deficiet in æternum misericordia tua? num nunquàm placidus eris vltra?

Quousque indignaberis mihi domine? ánne penitus accendis velut ignem iram tuam?

Quando tandem respicies, vt eripias animam meam? à deuastatione inimicorum vnicam meam?

Vsquequo clamabo, & non exaudies?

dies? vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis?

Domine Deus exercituum, quousque irasceris super precibus serui tui?

Redi ad me ô Deus saluator meus, & solue tuam erga me indignationem.

Deus, tu conuersus omnia restitues, & qui prius mœstus erat, de te lætitiam capiet.

Adsit manus tua figmento dexteræ tuæ, filio hominis, quem tibi magnificasti.

Inimici mei prosperè viuunt, & fortes sunt, augescũt quotidie qui me odio habent.

Consilium meum vituperant, eò quòd

quòd Deum ſpem mihi conſtitui.

Dicunt mihi indies, tu ſperaſti in domino, is te eripiat, ſaluum te faciat, ſiquidem complacentiam habet in te.

Inſiliunt in me tanquàm canes, cœtus iniquorum me oblatrant, manus ac pedes meos obſident.

O' domine ne longè abeas à me, fortitudo mea in auxilium meum feſtina.

Erue de interitu animā meam, et de rabie canum declina viam meā.

Salua me ex ore leonum, & de profundo lacu libera me.

Tu ſanctus es & fortis, & nullus reſiſtet tibi ex quo ferueſcit ira tua.

Quis non timebit te domine, aut

ex principibus tibi nõ morem gerēt.

Ab indignatione tua contremiſcit terra, & non ferent gentes comminationem tuam.

Adiuua me Deus ſaluator meus, & propter gloriam nominis tui libera me & placare ſuper ſceleribus meis.

Quoniam iniquitatem meam annuntio tibi, & peccatum meum vehementer me vexat.

Surge domine in auxilium meum, & redime me propter miſericordiam tuam.

O' Deus refugium meū, & robur, auxilium in tribulatione inuentus ſemper validum.

Tu excepiſti me de ventre prode-

untem

untem, & auxilium mihi fuiſti ad vbera matris meæ.

In te coniectus ſum à partu, ab vtero matris meæ Deus meus es tu.

Ne ſubtrahas te longè à me, quoniam tribulatio iam appropinquat, & nullus eſt qui opem mihi ferat.

Circundant me inimici mei, infeſtatores mei vndique me cingunt.

Et ego infirmus ſum, & comminutus vehementer, eiulatum exprimit mihi dolor cordis mei.

Sicut aqua proiectus ſum, ſeparata eſt fortitudo mea, & inſtar teſtæ exaruit tota.

Miſerere mei Deus, miſerere mei, nec imputes mihi peccata quæ ſtultè commiſi.

Noli

Noli meminiſſe meorum ret
peccatorum, anteuertant ea miſeri
cordiæ tuæ, quia miſer ſum nimis.

Debilitatus & attritus ſum val
de, mœrens ingredior omni die.

Et nũc quid expecto domine? cer
tè anima mea ad te reſpicit.

Oſtende mihi bonitatem tuam, &
ſalutare tuum à me ne contineas.

Satiatur malis anima mea, & in-
ferno appropinquauit.

Egenus & pauper ego ſum, & co
meum conturbatur intra me.

Ne abijcias me anguſtiæ tempo-
re, & cum iam virtus mea deficit, tu
ne deficias.

Ab inimicis meis eripe me, oppro-
briũ mihi inſultantibus ne me ponas.

Libera me de rugientibus ad escā paratis , de manibus quærentium animam meam.

Clamo ad te domine, quoniam tu es ſpes mea , & portio mea in terra viuentium.

Educ de carcere animam meam, & in ſpacioſo loco pedes meos ſiſtas.

Ne auertas faciem tuam à me, ne ſimilis fiam deſcendētibus in lacum.

Intende ad preces meas, quia humiliatus ſum nimis.

Libera me à perſequentibus me, quia robuſti ſunt ſupra me.

Velociter exaudi me domine , ne deficiat in me ſpiritus meus.

Educ de tribulatione animam meam, & in miſericordia tua diſperde

ſperde omnes inimicos meos.

Et perde eos qui me perdere volunt, quoniam ego ſeruus tuus ſum. Amen.

PSALMVS XIII.

*

In quo gratias agit Deo, quòd non præualuerunt hoſtes.

*

LAudibus te celebrabo domine Deus, quoniam exaltaſti me, & non præualuerunt inimici mei ſuper me.

Domine exercituum, ad te clamaui, & tu ſaluaſti me.

Extraxiſti ab inferis animam meam, tenuiſti me, ne ruerem in profundum

fundum lacum vnde nullus reditus.

Non conclusisti me in manibus inimicorum meorum, imò statuisti in loco spacioso pedes meos.

Quæsiui te & exaudisti me, & de angustijs meis liberum me fecisti.

Conuertisti dolorem in gaudium mihi, dissoluisti luctum meum, & circundedisti me lætitia.

Magnificasti salutem tuam seruo tuo, fecisti misericordiam mecum in miserijs meis.

Non contempsisti afflictionem pauperis, nec auertisti à me faciem tuam.

Misericordias tuas in æternum cantabo, notam faciam veritatem tuam in vita mea.

Os

Os meum narrabit iuſtitiam tuã, omni tempore beneficia tua, certè nõ noui numerum.

Sed gratias agam donec mors rapiat, tibi pſallam quamdiu fuero.

Exultabo & lætabor in miſericordia tua, quoniam reſpexiſti neceſſitates meas, & cognouiſti in anguſtijs animam meam.

Fuiſti mihi in firmum refugium, & in fortitudinem fiduciæ meæ.

Gratulor tibi domine pro ſempiterna bonitate tua immenſa.

Tu conſolatus es me in tempore malo, Deus tu propitius mihi fuiſti, & vltus es iniuriam inimicorum meorum.

Pro multitudine cogitationum

mearum intra me, consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.

Gaudium mihi dedisti pro diebus quibus afflictus fui, pro annis quibus mala tuli multa.

Recordatus es opprobrij serui tui, & in furore quomodo persequebantur me inimici mei.

Domine Deus exercituum, quis similis tibi? fortissime Deus, magnus es tu & laudabilis multùm.

Tu excelsus es super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes Deos.

Gloria & decor ante vultum tuū, sanctitas & magnificentia in sanctuario tuo.

Iustitia & iudicium firmamentū

throni tui, misericordia & verita[s] faciem tuam præcedunt.

Benedictus es domine, qui non retinuisti misericordiam tuam à seruo tuo.

Quum diu expauissem te domine, tandem adtendisti mihi, & clamorem meum audisti.

Eduxisti me de lacu miseriæ, & de luto limi, statuisti supra pedes meos, & gressus meos solidasti.

Desiderium meum mihi dedisti, vidi lætitiam vultus tui.

Percussisti omnes aduersarios meos, & virtutem eorum confregisti.

Increpasti turbam infestantium, & euulsisti me de manibus eorum.

Præcipitasti eos in foueam suam, in reti

in reti quod pro me abſcondiderunt, pedes eorum illaqueantur.

Reuerſi ſunt inimici mei retrorſum, corruerunt & perierunt à facie tua.

Fuiſti munimentum inopi, adiutor in oportunitatibus, in tribulatione.

Feciſti iudicium pro me, & egiſti cauſam meam contra accuſatores meos.

Et licet ad monumentum exardebat ira tua, tamen vita iam in repropitiatione tua.

Putabam equidem quòd penitus abiectus eſſem à conſpectu tuo.

Sed tu preces meas audiſti, & pro abundantia miſericordiæ tuæ rece-

pisti me in gratiam tuam.

Domine, in voluntate tua robur animæ meæ dedisti, cùm absconderes faciem tuam quàm turbatus eram.

Ad te clamaui de tribulatione mea, & respondisti mihi, cùm angustiaretur in me anima mea, tui domine recordabar.

Degustaui & vidi quàm suauis es tu: certè felix est quisquis in te sperat.

Secundum nomen tuum, sic est laus tua, sed cõsilia tua erga nos exemplo carent, & maiora sunt quàm manifestari possint.

Tuum est imperium, & potentia, & gloria, quia tu fecisti omnia, & propter voluntatem tuam adhuc cõsistunt.

sistunt.

Sit nomen tuum benedictum, ex hoc nunc & vsque in sempiternum, Amen.

PSALMVS, XIIII.

*

In quo diuina laudatur bonitas.

*

DOmine dominus noster, quàm admiranda est maiestas tua per vniuersam terram? qui dedisti laudem tuam super omnes cœlos.

Quid est homo, quòd vsqueadeò eum magnificas? aut filius hominis quoniam visitas eum?

Magnus es domine, & multùm

laudandus in monte ſanctitatis tuæ.

Tibi hymnus Deus, tibi vota noſtra in omni tempore ſoluantur.

Confeſſio & magnificentia opus tuum, et iuſtitia tua in æternum permanet.

Multa feciſti tu Domine Deus miranda & magna, & in operibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Iuſtæ & veræ ſunt viæ tuæ: quis non timebit te, & nomen tuum magnificabit?

Gratias ago tibi domine Deus ex toto corde meo, & nomen tuum in æternum ſanctificabo.

Fortitudo mea & laus mea tu domine, qui humiliaſti inimicos meos, qui iudex es ab initio.

Dextera

Dextera tua fortiſſima, dextera tua multas operatur virtutes.

Tuum brachium cum potentia, & in voluntate tua infirmitatem meam roboraſti.

Confitebor nomini tuo magno & terribili, quoniam ſanctum eſt.

Quanquàm ceciderim, non ſum alliſus, nam tu manum meam ſuſtẽtaſti.

Reuelaui tibi viam meam, & in te ſperaui, & tandem operata feciſti.

Fregiſti capita inimicorum meorum, & verticem eorum qui ſuperbè incedebant in delictis ſuis, humiliaſti.

Tu dominaris poteſtati eorum, & dum eleuantur in vijs ſuis, tu com-

peſcis eos, & in brachio fortitudinis tuæ illos diſperdis.

In nomine tuo exultabo ſemper, & in tua miſericordia omnis mea gloria.

Diligis iuſtitiam & iudicium, miſericordia tua impleta eſt terra.

Oculus tuus timentes te reſpicit, & eos qui in miſericordia tua confidunt.

Quærentibus te non deerit omne bonum, & nulla erit inopia ijs qui te timent.

Tu etenim dirigis vias eorum, & aurem præbes ad clamorem eorum.

Ut eripias à morte animas eorũ, & in preſſura lenias dolores eorum.

Ades enim confractis corde, & ſpiritu

spiritu contritos manu tua sustentas.

Redimis animas seruorum tuorũ, & non deuastabuntur omnes qui sperant in te.

Et propterea canet lingua mea laudem tuam, domine Deus in æternum confitebor tibi.

Diligam te domine fortitudo mea, domine, firmamentum meum es tu, & robur meum, saluator meus, & refugium meum.

Deus meus, & propugnator meus, scutum meum, cornu sulutis meæ, & susceptor meus.

Postquàm cum laude te inuocauerim, ab inimicis meis me saluasti.

Cùm tribularer inuocaui te, exaudisti me, de templo sancto tuo vocem

meam, & clamor meus introiuit coram te in aures tuas.

Seruasti me ab inimicis meis qui insurrexerunt aduersum me, ab hostibus iniquis eripuisti me.

Ex cœtu malignantium rapuisti me, & super inimicos meos optata vidit oculus meus.

Et propterea fortassis transeundum est mihi per vallem vmbræ mortis, impauidus incedam, nam tu mecum eris, virga tua, & baculus tuus ipsa me consolabuntur.

Tu mihi refugium eris à tribulatione, custodies me ab ijs qui me perdere quærunt.

Oculi mei ad te domine, quoniam tu educes de laqueo pedes meos.

Ad te ô Deus sunt vota mea, reddam tibi gratiarum actiones, & nũc in secula seculorum, Amen.

PSALMVS XV.

*

De beneficijs Dei, cum gratiarum actione.

*

COllaudat te anima mea ô Deus, & omnia quæ intra me sunt, nomen tuum sanctum.

Gratias tibit agit anima mea, & nunquàm tradam obliuioni vniuersa tua beneficia.

Qui propitiaris omnibus meis delictis, & sanas omnes infirmitates meas.

Qui

Qui redemiſti de morte vitam meam, oſtendens in me gratiam & miſericordiam tuam.

Qui ſatias bonis deſiderium meum, & olim reſtitues iuuentutem meam.

Feciſti mecum miſericordiam in omni tempore, & vltionem ſumpſiſti de inimicis meis.

Fuiſti mihi ô domine in munimentum, & in petram ſecuram ſalutis meæ.

In conſilio tuo dux mihi fuiſti, & in miſericordia tua aſſumpſiſti me.

Multiplicaſti in me magnitudinem tuam, & poſt iram tuam conuerſus conſolatus es me.

Oſtẽdiſti mihi tribulationes multas

tas & malas, ſed tandem de profun-
dis abyſſis eduxiſti me.

Notas mihi feciſti vias tuas, non
abſcondiſti à me conſilia tua.

Miſericors & plenus es gratia
domine Deus, tardus ad iram, &
propenſus ad bonitatem.

Non iraſceris in perpetuum, neq;
in æternum retines in ira miſeratio-
nes tuas.

Non reddis nobis iuxta peccata
noſtra, nec punis nos iuxta iniquita-
tes noſtras.

Quantum cœlum excelſius eſt
quàm terra, tantum miſericordia
tua præualuit erga nos.

Quantum diſtat Oriens ab Oc-
cidente, tam longè ſemouiſti à nobis
[tranſ-

transgressiones nostras.

Sicut miseretur pater suis liberis, ita super nos misertus es tu domine Deus noster.

Non oblitus es plasmatis tui, recordaris quòd caro sumus omnis homo viuens.

Quodq́ue ætas mortalium tanquàm fœnum est, ac instar florum agri se habet.

Quas protinus vt austerior ventus flabris suis vexuaerit, nulli sunt, neque loci eorum vltra inueniuntur.

Misericordia autem tua domine perpetua est super timentes te, & iustitia tua semper perseuerat.

Dummodo seruemus fœdus tuũ, & mandatorum tuorum memores

sumus,

ſumus, vt ea faciamus.

Domine in cœlis thronum tuum firmaſti, & imperio tuo vniueſa regis.

Exaltabo te ô Deus, & nomen tuũ in æternum laudabo, & in ſeculum ſeculi.

Omni tempore gratias tibi agam, & nomen tuum illuſtre reddam in perpetuum, & ſi quid vltra eſt.

Magnus es tu domine, & ſuper omnes laudes, & magnitudinis tuæ nulla eſt perueſtigatio.

Generatio ad generationem opera tua dicent, & virtutes tuas antiquas enuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ ſanctitatis tuæ, & memoriam multæ boni-

tatis

tatis tuæ semper laudabunt.

Quoniam omnibus bonus es tu, & misericordia tua super vniuersa opera tua.

Oculi omnium te expectant, vt des eis cibum suum in tempore.

Aperis manum tuam & imples omne quod viuit refectione.

Iustus es domine in omnibus vijs tuis, & sanctus in omnibus operibus tuis.

Custodis omnes te diligentes, & non tanget eos tormentum malitiæ.

Laudem tui loquetur os meum, et omne viuens celebret nomen tuum sanctum in perpetuum & semper.

Laudate dominum ô vos angeli eius, potentes virtute, facientes iussus eius,

eius, obedientes voci verbi illius.

Collaudate Deũ vniuersi exercitus eius, miniſtri eius, qui facitis voluntatem eius.

Magnificate dominum mecum, & exaltemus nomẽ eius in idipſum.

Laudate dominum omnes ſancti eius, cuius ſolius nomen ſublime eſt, cuius laus cœlos ac terram ſuperat.

Collaudate dominũ vniuerſa opera eius, in omni loco imperij eius. Omne quod viuit laudet te domine, Amen.

Finis quindecim Pſalmorum D. Ioan. Epiſcopi Roſſenſis.

*

PSALMVS XXII.

*

Deus Deus meus respice in me, quare me dereliquisti.

*

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me, videor non impetraturus, quamuis id magnis agam clamoribus, liberationem.

Mi Deus clamabo per diem, sed non respondebis, & per noctem, absq; vlla intermissione.

Interim tu ô sanctissime, veluti securus horum quæ patior, desidere videris, qui succurristi toties, & materia fuisti carminum ipsi Israëli, quibus

bus gratias tibi pro beneficijs agebāt.

Spem suam ponere in te solebant patres uostri, & quoties id faciebant, tu liberabas eos.

Quoties ad te clamauerunt liberati sunt, quoties sese tibi credderūt, pudore non sunt suffusi.

Ego verò vermis esse videor magis quàm vir, sterquilinium Adæ, et infimæ plebis fex.

Quotquot videbant me subsannabant me, conuitiabantur, & moto capite irridentes insultabant mihi.

Gloriari solet hic, inquientes, charum se esse domino, liberet ergo nunc eum si tantoperè amat eum.

Te procurante prodij ex vtero, & benè sperare iussisti me, quum

 adhuc

adhuc sugerem vbera matris meæ.

Opera tua eiectus sum è vulua, & curæ tuæ relictus quum essem adhuc in vtero matris meæ, Deus eras mihi tu.

Ne procul igitur abscesseris à me, quia periculum præsentissimum est, nec quenquam video qui auxilio futurus sit.

Cinxerũt me tauri multi fortes, & velut saginati in pascuis Basan circundederunt me.

Aperuerunt aduersum me os suũ, non aliter quàm leo inhians prædæ, & præ fame rugiens.

Tãquàm aqua fluidus factus sum, & soluta sunt omnia membra mea, cor meum veluti cæra diffluxit intra

præ-

præcordia mea.

Exaruit tanquàm testa omne robur meũ, & lingua mea agglutinata est palato meo, & tandem in puluere, quemadmodum mortui solent, sepelies me.

Circundederunt nanque me canes, conspirauerunt aduersum me pessimi quique, foderunt manus meas & pedes meos.

Tractatus sum ab eis tam inhumaniter, vt numerarè potuerim facilè omnia ossa mea, ipsi adhuc post omnem cruciatum toruè aspiciebant & contemplabantur me.

Partiebantur vestes meas, & de tunica mea sortiebantur.

Quare tu quæso domine, ne longè ab-

abscesseris hinc, quin potius (quum sis fortitudo mea) ferre mihi suppetias festina.

Eripe à gladio animam meam, & à violentia canis vnicam meam, omni humano auxilio destitutam.

Salua me ab ore leonis, & à cornibus vnicornium eripe me.

Commemorabo maiestatem nominis tui fratribus meis, in frequentissima populi turba laudes tuas prædicabo.

Quotquot estis cultores domini laudate eum, vniuersi posteri Iacob magnificite eum, et reuerenter colite illum omnes posteri Israëlis.

Quia non despexit, neque vilipendit ob miseriã pauperem, neq; auer-

tit

tit contemptim faciem ſuam ab eo, quin potius quum pauper clamaret ad illum diligenter auſcultauit.

Te laudabo carminibus meis publicè in frequentia populi, & quæ noui perſoluam videntibus illis qui reuerentur te.

Comedent pauperes & ſaturabuntur, laudabunt dominum quicunque ſtudent placere illi, viuent corda veſtra, quotquot eſtis tales perpetuò.

Conſiderabunt hæc, & conuertentur ad dominum cuncti fines terræ, et ſupplices fient tibi domine vniuerſæ nationes gentium.

Domini enim eſt poteſtas regia, & imperium habet etiam in gentes.

Comederunt, & quum guſtaſſent

ſpiritualia domini dona, ſupplices facti ſunt potentiſſimi quique eorum qui terram inhabitant, & in venerationem illius genua flectent, etiam mortui omnes in terra ſepulti, quia propriam vitam non eſt dedignatus impendere pro illis.

Poſteri noſtri colant eum, ſcribentur hæc de domino, vt poſteri intelligant.

Vt & illi veniant & annuncient populo qui ab ipſis naſcetur, quòd hæc fecerit tam ſtupenda dominus.

PSAL.

PSALMVS C.

*

Iubilate Deo omnis terra.

Gratiarum actio.

IVbilate in honorem domini quotquot in terra versamini.

Colite dominum cũ lætitia, venite in cõspectum ipsius cùm exultatione.

Agnoscite dominum esse illum Deum, qui fecit nos, neque enim ipsi fecimus nos, sed populus eius sumus, & grex, quem ipse pascit assiduè.

Intrate per portas illius gratias acturi pro acceptis ab eo innumeris beneficijs, & per atria cãtaturi laudes illius, laudate illum, & celebrate laudibus nomen illius.

Benignus est enim dominus, & infinitæ misericordiæ, et in seruandis promissis constantissimus, nō uni generationi tantùm, sed omnibus.

PSALMUS XII.

*

Petitio aduentus Christi accelerandi, propter superborum principum, & hypocritarum in populo multitudinem inualescentem.

SAlvum fac Domine quoniam defecit sanctus, quoniam defecerunt fideles à filijs hominis.

Vana loquentur vnusquisque cum proximo suo, labium adulationum in corde, & corde loquentur.

Peri-

Perimat dominus omnia labia adulationum, linguam loquentē magna.

Qui dixerunt, linguis nostris magnificabimur, labia nostra nobiscum, quid dominus nobis?

Præ vastitate pauperum, præ gemitu mendicorum nunc exurgam dicet dominus, ponam in salute, loquetur pro ipso.

Eloquia domini eloquia munda, argentum igne examinatum, à domino terræ purgatum septies.

Tu domine custodies eos, custodies eum à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant, cum exaltabūtur opprobria filijs Adam.

FINIS.

EX NOVO TESTAMENTO.

EX MATTHAEO.

Matth. 6.

Precatio Dominica.

PAter noster, qui es in cœlis: Sanctè colatur nomen tuum. Veniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, vt in cœlo, sic & in terra. Victum nostrum alimentarium da nobis hodie. Et remitte nobis debita nostra, vt & nos remittimus debitoribus nostris. Néue nos in tentationem inducito, sed à malo tuere: Quoniam tuum est regnum, & potentia, et gloria in sempiternum. Amen.

Mat-

Matth. 11. Iesu.

Ago tibi gratias Pater cœli terræq́; Domine, qui hæc sapientes peritosq́; cælaueris, & infantibus patefeceris: & quidem ô Pater, quoniam ita tibi visum est.

Matth. 26. Iesu.

Mi pater, si fieri potest, euadam hoc poculum: quamquam non vt ego volo, sed vt tu.

Et paulò pòst.

Mi pater, si hoc euadere poculum non possum, quò minus id bibā, fiat voluntas tua.

Lucæ. 1.

Agit Deo gratias Maria per quem grauidata sit eo, qui sit Israëlitis allaturus.

Mariæ Iesu matris carmen.

Magnificat animus meus Dominum, exultatq́ꝫ mea mens de Deo Seruatore meo: qui spectauerit humilitatem ancillæ suæ, vnde me in posterum beatam prædicatura sunt omnia sæcula. Quoniam mihi magna fecit præpotens ille, cuius & nomen sanctū est, & misericordia perennis, erga reuerentes eum. Qui fortia patrat suo brachio, profligat animi mente superbientes. Deturbat potentes de solijs, & humiles extollit. Esurientes bonis explet, & diuites inanes dimittit. Subuenit Israëlitis suis misericordiæ memor: quemadmodū maioribus promiserat nostris, Abrahamo, & eius futuræ posteri.

Lucæ

Luc. 1.

Deo gratias agit, qui promissum miserit Seruatorem, cui præiturus sit Joannes.

Zachariæ Joan. carmen Baptis. patris.

Grates Domino Israëlitarũ Deo, qui populi sui liberationem procuret, erigatq́ nobis cornu salutis in domo sui Dauidis, quemadmodum promisit priscorum ore sanctorum suorum natum, quo vindicemur ab hostibus nostris, & ex omnium manu, qui nos odere. Vt vtatur misericordia erga maiores nostros, recordatione sui sancti fœderis: qui iureiurando promiserit: Abrahamo patri nostro, daturum se nobis, vt intrepidè,

ex hostium nostrorum manu liberati, eum coram piè iusteq́ue colamus, toto vitæ nostræ tempore. Et tu puer Supremi vates vocabere: præibis enim Domino, paratum vias eius: ad dandam salutis cognitionem eius populo, per eorum veniam peccatorū, per intimam Dei nostri misericordiam, qua nos ex alto visit ortus: qui appareat iis, qui in tenebris & atra nocte degunt, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Lucæ. 2.

Laudant Genij Deum, nato Christo.

Deo gloria supremis in locis, & in terra pax, erga homines beneuolentia.

Lucæ

Lucæ. 2.

Agit Simeon Deo gratias, ob missum Seruatorem.

Nunc dimittis tuum me domine, secundum promissionem tuam placidè: quandoquidem vidi meis oculis salutem tuam, quam omnibus expositam populis parâsti, lumen gentibus patefaciendum, & Israëlitarum gloriam tuorum.

Lucæ. 18.

Pharisæi precatio, sed superba & vitiosa.

Deus ago tibi gratias, quòd non sum quales reliqui hominum, rapaces, iniusti, adulteri, aut etiam quàlis hic Publicanus: Ieiuno bis intra singula sabbata: decimas do omnium

quæ possideo.

Lucæ.18.

Publicani precatio, modesta & bona:

Deus propitius esto mihi sonti.

Lucæ.23.

Latronis cum Christo crucifixi.

Memento mei Domine, cùm ad tuum regnum perueneris.

Lucæ.23.

Iesu expirantis.

Pater tibi in manus commendo spiritum meum.

Ioannis. 11.

Iesu Lazarum in vitam reuocaturi.

Pater ago tibi gratias, qui me audias.

dias. Equidem ſcio, vt me ſemper audias: ſed propter circumſtantem turbam dico, vt credant à te miſſum eſſe me.

Actorum.1.

Apoſtolorum ſuper ſubrogatione Ioſephi, Barſabæ, aut Matthiæ, in Iudæ locum.

Tu Domine, qui omnium mentes perſpicis, oſtende, vtrum horum deſtinaueris ſubeundæ huius muneris & legationis ſorti, ex qua Iudas excidit, in ſuum iturus locum.

Actorum.4.

Precantur Apoſtoli Deum, vt ſe contra aduerſarios confirmet ad docendum Euangelium.

Domine, tu Deus es, qui cœlum, terram, mare, & quæcunque in eis insunt, fecisti: qui ore tui Dauidis ita dixisti, Quid tumultuantur gentes? populi vana conantur? cōspirant orbis reges? Coëunt optimates contra Dominum, contraq́ eius vnctum? Coiuerunt enim verè aduersus tuum sanctum Iesum quem vnxisti, Herodes & Pontius Pilatus, cum gentib. & populis Israëliticis, facturi quæcunq te tua manu, consilioq́ facienda destinâsti. Quamobrem Domine adspice minas eorum, tuisq́ da cum omni libertate tuum sermonem eloqui, manum tuam extendendo ad sananiones, prodigia & ostenta edenda, per nomen tui sancti Iesu.

Acto-

Actorum. 7.

Stephani morientis.

Domine Iesu, accipe spiritum meum.

Tum dimissis genibus:

Domine, noli in eos hoc vindicare peccatum.

EX EPISTOLIS.

Rom. 1.

Ago Deo meo gratias, per Iesum Christum de vobis omnibus, quòd vestra fides toto orbe diuulgatur.

Rom. 16.

Ei qui vos confirmare potest secundum Euangelium meum, & Iesu Christi precationem, secundum patefactionem mysterij æternis tempo-

ribus taciti, nunc autem declarati, & per vaticinias litteras, ex Dei immortalis instituto ad obediendum fidei, ad gentes omnes explicati, soli sapienti Deo per Iesum Christum gloria in perpetuum. Amen.

1.Corinth.1.

Ago Deo meo semper de vobis gratias, ob Dei beneficium, quod vobis collatum est in Iesu Christo.

1.Corinth.16.

Gratia Domini Iesu Christi vobis adsit, Mea charitas cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

2.Corinth.1.

Gratia vobis & pax á Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Grates Deo & Patri Domini nostri Iesu

Iesu Christi, patri misericordiæ, omnisq́ue solatij Deo.

2. Corinth. 13.

Gratia Domini Iesu Christi, & Dei charitas, & sancti spiritus communio vobis adsit omnibus. Amen.

Galat. 6.

Gratia Domini Christi IESV Christi adsit animo vestro fratres. Amen.

Ephes. 6.

Adsit omnibus gratia, Dominum nostrum Iesum Christum amantibus incorruptè.

1. Tim. 1.

Gratia, misericordia, pax à Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo, Domino nostro.

Tit. 1.

Gratia, misericordia, pax à Deo patre, & Domino Iesu Christo, Seruatore nostro.

1. Pet. 1.

Gratia vobis & pax multa sit. Grates Deo & Patri Domini nostri Iesu Christi, qui nos pro sua singulari misericordia iterum genuerit in viuam spem, per Iesu Christi resurrectionem ex mortuis. Sunt & alia huiusmodi in epistolis: quæ hîc repetere non est opus.

EX APOCALYPSI.

Apocal. 5.

Cùm cepisset agnus librum, quattuor animalia, & illi 24. senatores accesse-

accesserunt agno, habentes singuli cytharas & phialas aureas, suffimentorum plenas, quæ sunt sanctorum preces, canebantq; carmen nouum, ita dicentes:

DIgnus es qui librum accipias, eiusq; sigilla aperias, quoniam mactatus es, nosq; Deo tuo sanguine, omnibus ex nationibus, linguis, populis, atque gentibus emisti, & Deo nostro reges ac sacerdotis fecisti, regnaturos in terris.

Tum adspiciens, audiui multorũ vocem Geniorum circa solium senatorumq;, quorum numerus erat millies centena millia, & decies centena millia, qui magna voce sic dicebant:

Dignus est agnus immolatus, qui po-

potentiam, & opes, & ſapientiam, & vires, & honorem, & gloriam, atque fælicitatem adipiſcatur.

Tum res omnes quæ ſunt in cœlo, & in terra, & ſub terra, & in mari, breuiter quæ ſunt in eis omnia, audiui ita dicere:

Sedenti in ſolio, & agno, fælicitas, & honos, & gloria, & imperium in perpetua ſæcula.

Et quattuor animalia dicebant, Amen.

Apocal. 7.

Poſteà animaduerti tantam turbam, vt eam numerare nemo poſſet, ex omnibus gentibus, nationibus, populis, linguis: qui ante ſolium & agnum ſtantes, albis induti veſtibus,

&

& palmas in manibus habentes, magna voce clamabant, in hunc modum:

Salus sedenti in solio Dei nostri, et agno.

Tum omnes Genij, qui solium, senatoresq́ꝫ, & quattuor animalia circumstabant, proni ad solium, acciderunt, Deumq́ꝫ venerati sunt, dicentes.

Etiam. Felicitas & gloria, & sapientia & gratiarum actio, & honos & potentia, & vires Deo nostro: in perpetua sæcula.

Amen.

FINIS.

Accipe a Catelina tuo
beneuolentiæ, etiam et
pietatis erga te meæ
certissimū hoc et in=
dubitatum pignus. quod
equidem tunc demum
òptimè a me collocatū
sensero, si hunc libel=
lum studiosè plegeris
et continuò relegeris.
preces habet longè pro
fecto pias siuè pecca=
ta confiteri, siuè mise=

ricordiam diuinã suppli
citer implorare, siue ob
accepta beneficia dei opt.
max. laudes iustissimas
sedulò personare, siue
alio quouis [redacted] orati
onis genere uti libuerit.
crede mihi (Edwarde mi)
nihil est quod [redacted] de pro
pius cum diuino numine
valeat coniungere quam
precum frequens et quotidi
anus usus, accedat modo
spiritus feruens vis et
studium inflam

hinc te totum addice,
si demum tibi cupis pro
spicium, id est si in terris
vitam illam qua
propriè et solùm beata
dici possis, agere volue-
ris. vale. et diu
benevolum Catelina, ut
soles, amaveris. in nullo
autem, amorem erga me
diu probaveris solidius
quam si crebrò ad
me literas dederis
Tuus Rob. Catel.